

Auca dels Castellers

1. Aquests castells tan humans,
que són fràgils, plens de llum;
bastits per forts catalans,
del cos tenen el perfum.

2. Al castell, amb il·lusions,
tot el poble hi té cabuda.
Exemple és per a les nacions
car aquí tothom ajuda.

3. Mares totes molt trempades,
pares, joves i canalla,
gent de totes les alçades,
ja preparen la batalla.

4. Amb camisa, pantaló,
i amb noies, naturalment.
Faixa negra i mocador,
tots iguals, és evident.

5. La faixa ampla ben tibada
com la duïen els pagesos,
ventre ben ferm per a l'alçada,
i així els lloms no són malmesos.

6. Ferms els braços, ferms els pits,
hi ha germanes i germans,
veus els culs arrodonits,
i a les natges tot són mans.

7. I fan goig així abraçats,
amb posats ben definits,
mans i braços forts, lligats.
Reeixiran anant units !

8. Les cames són els pilars,
llargs, gruixuts o bé primets,
d'eixos castells seculars
que s'aixequen com parets.

9. Tots els nois pel basament
es trien de dins les colles;
són els més forts del moment
que saben fer capgirolles.

10. Pinya, pot fer tot el poble,
ningú no hi és rebutjat:
des del menestral al noble,
fins als jutges del jutjat.

11. Base quatre, cinc, mai set
tot depèn de la sortida;
quant a l'alçada, a pleret ,
i és el cap qui l'ha escollida.

12. Per fer pinya o folre aporta
els seus braços, molta gent,
un gran pes això comporta,
i també un esforç ingent.

13. Per pujar van descalçats
per poder grimpar millor ;
tots a una, compassats,
que els nervis és el pitjor.

14. El folre, al vol dels segons,
enforteix la nostra torre.
Els terços, ja tres graons,
van amunt i sense córrer.

15. Manilla no molt sovint.
És un castell d'excepció;
n'hi ha hagut pocs al segle XX.
Quan es fa tot és tensió.

16. Ara pugen quarts i quints
molt més àgils i amb fermesa;
els pisos no són mesquins,
sinó imatge de grandesa.

17. La música dels grallers,
cal que s'interpreti bé;
dóna ànims als castellers
i porta el ritme també.

18. Els dosos són dues nenes,
primeres al pom de dalt;
lligades porten les trenes
i pugen sense fer mal.

19. S'enfila l'acotxada,
dita també cassoleta,
que sembla una rentadora,
allà dalt arrupideta.

20. A dalt de tot l'enxaneta
molt feliç i emocionada,
amb una mà ens fa l'aleta
i comença la baixada.

21. El castell han carregat,
ben ferm a força de puny.
Somni fet realitat,
la colla pot anar lluny.

22. Del poble puja un gran crit.
Els badocs estan contents.
Ningú aquí no està pansit,
i tot són aplaudiments.

23. La nostra gent castellera,
d'eixa terra tan ufana,
va endavant, mai no va enrere,
com la terra catalana.

24. I si algun cop hem fet llenya,
lluny de nosaltres el dol.
Tothom riu. Ningú no renya.
Hi tornarem, si Déu vol!

Ramon Cuéllar/Joan Vilamala, (2004) 2007